

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2012 december Ról-ról

Sándor Erzsi: Orrba-szájba (A legbátrabb szexgeneráció. Hatrészes angol dokusorozat, 2008. LifeNetwork csatorna.)

A magától értetődő, épelméjű, normál középhangon megvalósított beszédhang az, ami *A legbátrabb szexgeneráció* című angol sorozatban magával ragad és sivalkodva, hörögve, lihegve az egekbe röppent. Engem. Aki érdeklődve nézem, hogy a szexuális forradalmat megvívó nagypapik és nagymamik (mi) unokái (ők) nagy dérrrel-durral, görögtűzzel, bekamerázva és HD minőségben felfedezik maguknak a meleg vizet. Majd hozzáértően beszélnek róla, megmutatják vagy kamu szereplőkkel eljátsszák. Persze igazságtalan vagyok, mert ez a filmsorozat csak abban az Angliában jöhetett létre, amelynek hatvan évvel ezelőtt a rock and roll okozta szexuális forradalom lobbantotta lángra a fanszörzetét. Annak a tüzénél melegedtünk mi kelet-európai KISZ- és építőtáborokban, hogy aztán nagymama korunkra megállapítsuk: helyesek ezek a mai gyerekek, de olyan nagyon sokat azért már nem tudnak hozzátenni ahhoz, amit mi nagy kínna-keserűvel összelapátoltunk radikálisabb éveinkben. Mit is tehetnének? Nekik is adott számú nyílás nyílik a világra. Ki és be.

A filmsorozat nyomokban dokumentumfilm-elemeket tartalmazó realityk. Nagyjából tényleg vannak is azok a dolgok, amiket megmutatnak, a nyilatkozók is többé-kevésbé valódiak, a parti-helyszínek és a szexshopok is. A bejátszott filmrészletek természetesen megrendezettek, néhány perces kis közhelyeket láthatunk főnöki sliccbe matató harisnyás lábfejről egy multi irodájában, esetleg ájultan csókolózó férfiakat egy taxi hátsó ülésén. Vagy nőket. Néha heterókat is, sőt triszexet, akiket majdnem nem is tudom, kicsodák. Mert tény és való, hogy *A legbátrabb szexgeneráció* sorozatfilm a világ legtermészetesebb módján vonultatja fel mindazokat, akiket a kelet-európai erkölcsi felsőbbrend még mindig tabusít. Vagy rabosít. Mikor hogy.

A tizenhét éves karikával ellátott tartalomban megismerhetünk egy csomó nőt és férfit, akik nem ragasztottak magukra tizenhét éves karikát, amikor elkezdtek begyűjteni a tapasztalataikat és az emlékeiket. Ezen sem horgadok fel annyira, mert mintha az én generációm sem várta volna meg ezzel azt az életkort, amikor már hivatalosan is szavazhatott a Népfront jelöltjeire. Igaz, a tévében nem mesélt volna erről, vihogva, nagy hangon, részletekbe menően. A 21. század fiataljai nem is annyira a szex, mint inkább a média gyermekei. Megtanultak lazának lenni, zavartalannak, fesztelennek látszani a kamera előtt. Tudnak szerepelni, magukra irányítani a figyelmet, és azt bocsátják áruba, amit éppen megvesznek belőlük. Ha az intimitásukat, akkor azt. A negyedórányi hírnév már régen percekre zsugorodott, röstellem is leírni, annyira banális.

A magukat szexuális generációnak nevezők szerint a szex már nem olyan, mint régen. Most mit mondjak erre? Ők nem jártak egyetlen koleszbuliban, nem volt részük egyetlen közönséges, elfajult házibuliban sem. Igaz, mi meg pillogva nézünk körül az ő partis és burlesque-es

világukban. Nem értünk semmit, amit meg igen, attól vagy zavarban vagyunk, vagy nem szeretjük érteni. Pedig van egy-két tiszta helyzet, amit már negyven éve is nagyon bírtunk volna. Például azt, amit az egyik topless fiú(!) mond – elismerően – a flörtöt megunt lányokról, hogy elég bátrak a kezdeményezéshez.

Mert a Legbátrabb Szexgeneráció bátorságát nem abban látom, hogy előnyben részesíti a már általunk is favorizált vegaszexet – miszerint fűvel-fával –, hanem abban, hogy megfogalmazza az igényét, és tartja is magát hozzá. Nők is és férfiak is, pontosabban lányok és fiúk is. Mert a Legbátrabb Szexgeneráció éppen csak megnézheti önállóan ezt a tizennyolcas karikájú dokumentumsorozatot. Nagyvárosi fiatalok ők, amilyenek mi is voltunk egykoron, amikor a rock and roll mellett a Szent Fogamzásgátló szabadította fel a hormonjainkat. Mert a Legbátrabb Szexgeneráció csökötten parázó, büntudatban izzadó, leggyávább szexgeneráció lenne tablettá és egyéb akadályozó eszközök nélkül. Akárcsak anyáink – az ő dédanyáik –, akik boldogan fölszabadították volna magukat, ha nem rettegnek a terhességtől és az azzal járó szegénytől. Amit persze a férfiak megúsztak, hiszen a féridominanciájú társadalom megoldotta magának a nők használhatóságának privilégiumát. Vallással, beszabályozott erkölccsel, büntudattal. Mindezt persze nem söpörte el a szexuális forradalom, ami kétségtelen önfelszabadítást hozott a nagyvárosokban és teljes értetlenséget a falvak népében.

A változást az új demokrácia tévécsatornáin, majd az interneten is elérhető pornófilmek kínálata hozta meg. Amelyekből a férfiak azonnal megtanulhatták és rögtön el is várták, hogy női partnerük már előremeredő látványuktól is kéjes sikoltozásba fogjon. Így aztán a pornófilmen edzett nők előírászerűen visonganak, és azt hiszik, velük van a gond, hogy nem éreznek semmit. Mondani meg nem merik. Meg minek is? De mert néhány dolog mégis gyökeret vert az agyukban, azt nagyjából sejtik, hogy valamit kellene érezniük. A pornófilmekből ellesett mozdulatokkal néha el is érnek valamit. Szexuálterapeuták a megmondhatóit annak, hogy mit, de ez a dokumentumfilm-sorozat nem őrölkül szól. Hanem azt sugallja, hogy a Legbátrabb Szexgenerációval a nagyvárosokban, egy bizonyos bankszámlalimit fölött, egy meghatározott életkorban végül is minden rendben van. Úgy járkálnak a szexshopokba, mint a játékboltba. Játékszernek is nevezik mindazokat a rekviziteket, amelyeket birtokolva boldogan térnek haza, hogy kipróbálhassák. A szex élvezetéhez nem szükségeltetik okvetlenül partner. Ha mégis, a magyar fordításnak hála, dugócimbinek nevezik. Meg is szólal egy ilyen srác, aki semmi kivetnivalót nem talál ebben, és őszintén sajnálja az előző generációt, aki nem jutott el az önfelszabadításban eddig. Innen üzenem, hogy eljutott. Az elköteleződés nélküli szex lehet, hogy új fogalom, de meglévő és bevált vagy bevállalt üzemmód. Az új inkább az, hogy zavartalanul beszélnek róla a fiúk és a lányok is. Miképpen a századvégi chippendale-show-k vetkőző fiújai is megjelentek a partikon topless srácként és a burlesque-színpadokon boy-sztriptíz táncosként. A valahai parkett-tánc világában is ismert volt a taxitáncos (fizetett férfitáncos), a partikultiban őt a félmeztelenre vetkőzőt, kigyúrt, fogdosó és fogdosható szexuális tereptárgy váltotta föl. Ha nem lenne számomra gyűlöletes a szexuális kizsákmányolás még akkor is, ha a kizsákmányoltak önként teszik meg, bejelentett munkaviszonyban, járulékfizetéssel, azt mondhatnám, örömdetes, hogy a nők évezredek erotikus kiszolgáltatottsága után végre megjelentek a nőket szórakoztató és kiszolgáló férfiak is. De nem mondom ezt, mert szomorúnak tartom. Miképpen azt is, amit ez az egész filmsorozat sugall. Hogy a Legbátrabb Szexgeneráció az önfelszabadításával, a tabudöntésével, a megfogalmazott és képviselt vágyaival rendben is lenne. A megszólalók többnyire modellek, celebek, pornósztárok, ki tudja, milyen zsurnaliszták, show-bizniszben szerepet vállaló táncosok, hivatásos fogdosók vagy fogdoshatók. Kötőszövetük lanyhultával behullanak a felnőttkor munkanélküli, fénytelen, frigid világába. A partikulti népe majd családot alapítva válik háziasszonnyá és infarktuszig stresszelt családfenntartóvá. Ha szerencsájük lesz, megtapasztalják majd az elköteleződött szex intimitását, ha nem, hát nem. Az előéletük emlékeiből merítkezvén talán mégis izgalmasabb

lesz a házassági hűségbe kényszerített szexuális életük, és ha megmarad az önérvényesítésük és a szókimondásuk is, a társadalomra gyakorolt hatásuk is jelentékeny lehet. Vajon megmarad-e? A Legbátrabb Szexgeneráció lehet-e egyszersmind a legbátrabb generáció is, amelyik képes ledönteni a társadalmi szegyenfákat nemcsak az ágyban, hanem a szociális közegben is? Elfogadják-e a szexuális másság mellett a társadalmat is? Kevés az esély. Az egyik taperolható topless fiú nagy hanggal osztja bombázókra, modellekre, dagadékokra és otromba gáréokra a női felhozatalt. A barátai röhögnek, és nem szólnak rá. A társadalmi megosztottság, az előítéletesség, az osztályozás, a kirekesztés, a férfidominancia a Legbátrabb Szexgeneráció építése alatt is zavartalanul üzemel.

A legbátrabb szexgeneráció. Hatrészes angol dokusorozat, 2008. LifeNetwork csatorna.

Tetszik

27 ember kedveli. Legyél te az első az ismerőseid közül!

Kapcsolódó írások:

1. **Sándor Erzsi: Irén, a nő (Psota a férfiak hálójában. RTL Klub, XXI. század. Szerkesztő Lázs Sándor. 2010. április 7.)** Az RTL Klub XXI. század című műsorának internetes önmeghatározása szerint...
2. **Sándor Erzsi: Cuppanós ödipuszi (ÖsszeEsküvők. Reality show, TV2.)** Amikor Hajdú Péter megkereste a TV2-t, és felajánlotta nekik, hogy...
3. **Sándor Erzsi: Legyen ön is Vágóúr! (Legyen ön is milliomos! RTL Klub, hetente egyszer. Műsorvezető Friderikusz Sándor.)** Meg lehetne oldani szimplán is. Egy adást ki lehet bírni...
4. **Sándor Erzsi: A lelkiismeret szakácsa** Matisa Carlo a bizonyítéka annak, hogy a részvétlenségénél csak egy...
5. **Sándor Erzsi: Ha elmegy a stáb (Szeretem a testem, Viasat3, házigazda Lakatos Márk.)** Ha akarom, akkor az AGB-produkció maga a gútbácsi, amikor leforgatta...

Cimkék: **Sándor Erzsi**